

Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Jana Passera v právní věci žalobce I. M., proti žalovanému Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje, Ostrava, 28. října 117, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 9. 2006, čj. 130825/2006, o návrhu žalobce na vyloučení soudců JUDr. Moniky Javorové, JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Jiřího Doležílka z projednávání a rozhodování věci vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 22 Ca 320/2006,

t a k t o :

Soudci JUDr. Monika Javorová, JUDr. Miroslava Honusová a JUDr. Jiří Doležilek nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodování věci vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 22 Ca 320/2006.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou ze dne 4. 9. 2006 u Krajského soudu v Ostravě domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 9. 2006, čj. 130825/2006.

Současně s podáním žaloby žalobce vznesl námitku podjatosti a uvedl, že považuje soudkyně Honusovou a Javorovou za zaujaté osoby, má proti nim podané žaloby a domnívá se, že má podanou žalobu i na předsedu krajského soudu Doležílka. Proti všem jmenovaným osobám proto podává námitku na zaujatost.

Krajský soud usnesením ze dne 4. 12. 2006, čj. 22 Ca 320/2006 - 6, vyzval žalobce k doplnění konkrétních skutečností, z nichž dovozuje podjatost soudců.

Žalobce podáním ze dne 13. 12. 2006 odůvodnil námitku podjatosti tím, že soudkyně Javorová řeší většinu jeho správních žalob, proto sama dobře ví, co k němu cítí a jak rozhoduje. Jmenovaná soudkyně vyhodila žalobce povýšenecky z kanceláře a sama zamítla námitku podjatosti z důvodu opožděnosti. Již v minulých podáních a kauzách žalobce sdělil, proč považuje soudkyně Honusovou a Javorovou za zaujaté osoby. Hlavním důvodem je, že na ně již podal několik stížností a žalob v jiných kauzách, přitom je zcela zřejmé, že v těchto věcech byl porušen zákon. Z uvedených důvodů považuje za zaujatého rovněž soudce Doležílka.

Ke vznesené námitce podjatosti se soudkyně JUDr. Monika Javorová vyjádřila tak, že žalobce zná jen ze své úřední činnosti (z předchozích řízení), nikdy na něj nekřičela a ze své kanceláře jej vykázala poté, kdy ho vyslechla a neměla s ním co řešit mimo jednací síň. Soudkyně JUDr. Miroslava Honusová uvedla, že žalobce zná z předchozí úřední činnosti, k jeho žalobám přistupuje profesionálně a bez osobního vztahu, nikdy na něj nezvýšila hlas. Předseda senátu JUDr. Jiří Doležilek se vyjádřil tak, že žalobce zná pouze ze své úřední činnosti v souvislosti s jím podanými stížnostmi, které z titulu funkce

předsedy Krajského soudu v Ostravě vyřizoval a není mu známa okolnost, která by ho vylučovala z projednávání a rozhodnutí věci.

Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v projednávání věci, nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 odst. 1 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Soudce lze proto z projednávání a rozhodnutí přidělené věci vyloučit jen výjimečně a ze skutečně závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě.

V projednávané věci nebyl zjištěn žádný z důvodů, pro které by soudci JUDr. Monika Javorová, JUDr. Miroslava Honusová a JUDr. Jiří Doležilek mohli být vyloučeni z projednávání a rozhodování v této věci.

Důvodem návrhu na vyloučení soudců je skutečnost, že žalobce podal na soudkyně JUDr. Moniku Javorovou a JUDr. Miroslavu Honusovou několik stížností a žalob, tvrdí, že v jiných jeho kauzách porušily zákon a domnívá se, že podal žalobu i na předsedu krajského soudu JUDr. Jirího Doležilka. Nejvyšší správní soud podotýká, že poměr k věci může vyplývat především z přímého právního zájmu soudce na projednávané věci, zejména v případech, kdyby mohl být rozhodnutím soudu přímo dotčen ve svých právech. Poměr soudce k účastníkům nebo k jejich zástupcům může být založen např. příbuzenským nebo jemu obdobným vztahem (ať již zjevně přátelským či nepřátelským), může jít i o vztah ekonomické závislosti apod. V daném případě nebyla zjištěna žádná z těchto skutečností, žalobce ostatně podobné skutečnosti ani netvrdil. Důvod pochybovat o nepodjatosti jmenovaných soudců nelze dovodit ani z vyjádření těchto soudců a jejich podjatosti nesvědčí ani jiná skutečnost obsažená ve spise. Pro úsudek o podjatosti soudce a nemožnosti rozhodnout v důsledku toho nestranně a nezávisle není dostačující toliko subjektivní přesvědčení žalobce.

Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud rozhodl o námitce podjatosti tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. ledna 2007

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu